

tænke på, at når man ser formålsparagraffen i dette forslag til en ny byfornyelseslov - og samtidig havde boligministeren mistænkt for at have en skjult dagsorden - kunne man godt tro, at denne skjulte dagsorden handler om, at alle de, som lever af byfornyelse, er kommet til boligministeren og har sagt: Hr. minister, vi har et problem. Da byfornyelsesloven kom, var formålet, at fru Jensen på 3. sal skulle have bad og toilet. Nu er der gået 15 år, og nu har næsten alle fru Jensen'er på 3. sal fået bad og toilet.

Jeg skal dog lige bemærke, at der stadig er 225.000 lejligheder tilbage i Danmark, så der er da lidt at tage fat på med reel byfornyelse.

Men jeg kunne godt forestille mig, at de ville fortsætte med at sige: Hr. minister, hvis det her fortsætter, hvordan skal vi så fortsat kunne få snablen ned i den danske statskasse? Så kunne man måske forvente dette svar fra ministeren: Bare rolig kammerater, vi ændrer bare formålsparagraffen. Vi laver en byfornyelseslov, som er højtravende og ukonkret og som vil berøre næsten alle områder såsom det sociale element, det trafikale element, det kulturelle element, det økologiske element, osv.

Så vil de måske sige: Jamen det har jo ikke en pind at gøre med byfornyelse. Men så vil boligministeren sige: Nej, men det gør ikke noget, for vi kan jo bare kalde det noget andet. Vi kan kalde det for helhedsorienteret byfornyelse.

Hvis jeg må referere fra et møde, vi har haft, sagde en af boligministerens embedsfolk, at helhedsorienteret byfornyelse omfatter alt det uden om bygningerne, som ikke har noget at gøre med den reelle byfornyelse. Og det er jo smart, for så kunne boligministeren sige: Hør nu her, kammerater. Når I er færdige med at lave den reelle byfornyelse, kan I fortsætte i én uendelighed med at planlægge programmer for etablering af lokale forsamlingshuse, torve og pladser, byøkologi og etablering af kulturelle og boligsociale foranstaltninger, osv. Og det er jo genialt, det er faktisk genialt: Boligministeren vil få et evigt mindesmærke om dengang, han var boligminister, og I, kammerater, vil få et permanent og evigt sugerør ned i skatteborgernes pengekasse. Keine Hexerei, nur Behändigkeit! Sådan kunne det være, hvis man troede, boligministeren havde en skjult dagsorden.

Men det tror jeg naturligvis ikke boligministeren har. Jeg tror, boligministeren har en misforstået hjælpsomhed over for kommunalbestyrelserne i Danmark, når det gælder helhedsorienteret byfornyelse, fordi boligministeren tror,

at med de rigtige værktøjer, de rette retningslinjer, kan kommunerne bedre løse de problemer, de altid har løst. De skal bare sættes ind i en større helhed, altså en byplan. Men Venstre mener, det er en misforstået hjælpsomhed, for denne helhedsopfattelse har kommunalbestyrelserne som sagt altid haft. Jeg kan referere fra min egen erfaring som kommunalpolitiker, at i Roskilde Byråd, som jeg sidder i, kalder vi det en lokalplan, som vi senere gør til en aktiv handlingsplan for et bestemt område eller kvarter.

I Roskilde Byråd er vores udgangspunkt for helheden i området naturligvis ikke byfornyelse, for byfornyelse er jo en del af helheden, men ikke udgangspunktet. Derfor tror jeg faktisk, at ganske mange kommunalpolitikere ligesom jeg selv ikke rigtig forstår, hvorfor vi skal have en boligminister, som skal give os råd om, hvor vi skal placere vores lokale forsamlingshuse, eller hvordan vi skal tænke økologisk i Roskilde.

Boligministeren vil sikkert komme herop og sige, at det her har jeg totalt misforstået, og så vil han sikkert læse op af bemærkningerne til lovforslaget, hvor der står, at efter forslaget udgør byfornyelsesloven et led i den fortsatte decentralisering og sikrer kommunerne de nødvendige instrumenter til at træffe beslutninger om lokale forhold. Det lyder jo så godt, at jeg som Venstremand næsten får tårer i øjnene. Det er virkelig flot.

Problemet er bare, at hvis jeg læser videre i bemærkningerne, står der, at samtidig præciseres kommunens ansvar for, at reglerne anvendes efter deres hensigt. Og så kommer mit spørgsmål: Hvis hensigt, hr. boligminister? Boligministerens hensigt selvfølgelig. På dansk betyder det, at hvis kommunen ikke opfylder boligministerens hensigter om sociale, kulturelle og økologiske ting osv., får kommunen ingen penge. Det er, hvad jeg kalder for frivillig tvang. Det er, hvad jeg kalder for centralisering, så det batter.

Og nu tror jeg ikke, det er en Venstremand, der får tårer i øjnene af beundring. Nu tror jeg, det er miljø- og energiministeren, der får tårer i øjnene, for han kunne ikke have gjort det bedre. Vi kan jo dårligt få åbnet Jysk Sengetøjslager ude på Københavnsvej, uden at det skal over miljøministerens bord, og boligministeren har åbenbart lært meget af miljø- og energiministerens centraliseringstrang.

Så vil boligministeren måske spørge: Jamen der må da være noget, Venstre kan støtte i dette